

**VRBIS HIEROSOLY-//m[a]e, Templiq[ue] in ea origo, &
ho//rum rursus excidium, profana-//tio, aliaeque uariae
fortunae**

**Langen, Rudolf von
Coloniae, Jan. 1517**

VD16 L 341

De Hierosolymæ conditoribus, & quid de eius urbis nomi[n]e autores, & in primus diuus Hieronymus senserint. et quomodo Græci Latiniq[ue] scriptores eam descripserunt urbem. Capitulum Secundum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71344](#)

LIBER

I.

nem, sub Chaldaeis & alijs gentibus factam describit.
 ¶ Secundus uero restaurat^e urbis simul & templi, sub
 Persar^e imperio per Neemiam & Zorobabel, uariam
 calamitatem, & demū a Romanis extremum narrabit
 excidium. Utque statim declarari possit, quid quo in li-
 bro quæri, inuenirique possit. In capitula opus omne di-
 stinximus, breue epitoma cuilibet capitulo præmitten-
 tes. Sed nunc uir clarissime, pmissi tibi & festinati cer-
 te operis (aduocata in auxilium diuinitate) tale nasca-
 tur exordium.

¶ De Hierosolymæ conditoribus, & quid de eius
 urbis nomine autores, & in primis diuus Hieronymus
 senserint. et quomodo Græci Latinique scriptores eam
 descripsérunt urbem.

¶ Capitulum Secundum.

Ierusalem igitur (ut sacræ tradūt historiae) primo Salem, post ab inhabitantibus
 bus eam gentibus Hiebusis est dicta Hiebus. Qui sane Hiebusei (Iosue di-
 uiño iussu Israelitici populi in promis-
 sionis terram duce, cæterisque eam habitantibus teram
 gentibus, uel deletis, uel fugatis ultione diuina) Iude-
 is in exercitium & irritamentū dimissi sunt. Hanc lon-
 go post tempore urbem Dauid regnum adeptus, mi-
 ra uirtute supernique fauore numinis expugnauit, & in
 regni sedem firmans erexit, longe maiori eam muro-
 rum ambitu cingens. Eamque (ut tradunt) primū Hie-

busalem, postea b' elemento in r' mutato, Hierusalem appellauit, sicutq; in ea mons Sion, quo egregie p Dauid in tate urbis arcem communito, ciuitas Dauid est appellata. Quae autem Salem ciuitas fuerit, inter magnos autores non conuenit. Alijs dicentibus Salem eadem esse, cuius Melchisedech rex fuit, & postea (ut diximus) Hierusalem sit uocata. Beatus uero Hieronymus totius antiquitatis diligentissimus inuestigator, in ea disputatione, qua Euagrio presbytero satisfactus, quis Melchisedech fuerit: qui rex Salem in Gene si describitur, multorum enumeratis sententijs, haec habet uerba, quae & ad glossam epistolæ Pauli ad Hebræos octauo assumuntur capitulo. Salem autem, nō ut Iosephus & nostrorum omnes arbitrantur Hierusalem est, nomen ex Græco Hebræoq; compositum, quod absurdum esse peregrinæ linguae mixtura demonstrat, sed oppidum iuxta Scytopolim, quod usq; hodie appellatur Salem, & ostenditur ibi palatiū Melchisedech, ex magnitudine ruinarum ueteris operis ostendens magnificentiam, de quo in posteriori quoq; parte Geneseos scriptum est. Venit Iacob in Sochoch, id est in tabernacula, & fecit sibi ibi domos atq; tentoria, & transiuit in Salem ciuitatem regionis Sichem, quae est in terra Chanaan. Consyderandū quoq; est, q; Abraæ a cæde hostium reuertenti, quos persequitus est usq; Dan, quae hodie Panneas appellatur, non de via Hierusalem, sed de oppido metropoleos Sichem in itinere fuerit, De quo in Euangeliō quoq; legimus. Erat autem Ioannes baptizans in

Ennon iuxta Salim, quia aquae erant multae ibi, nec refert utrum Salem an Salim nominetur, cum vocalibus in medio litteris per raro utantur Hebræi. Et pro uoluntate lectorum, atque uarietate regionum, eadem uerba diversis sonis atque accentibus pferantur, haec ab eruditissimis gentis illius didicimus. Hucusque Hierony.

q. p. n. i. v. s. f. t. - q. f. a. l. e. m.
Licet in quadam epistola, quæ modo non occurrit, in Iosephi sententiam declinare uidetur. Scytopolis autem

Solinus iuxta quam Salem fuisse dicit, Cuius est (ut Solinus ait) quam Liber pater post subactam Indiam, ut nutricis suæ titulum ampliaret, menibus cinxit, incolasque de comitibus suis delegit Scythas, a quorum incolatu Scy-

Strabo tharæ ciuitas est appellata. Et autore Strabone in Geographia, Galilæa proxima est. Porro quanta Hierusalem urbs fuerit, quot cincta muris, quæque fuerit irrigua

Iosephus fontibus. Iosephus in Septimo Iudaicæ captiuitatis, & qualis suo tempore, & cum a Romanis excinderetur esset, non ineleganter depingit, partim ex Regum & Prophetae libris, prophetarum codicibus, diligens sibi lector conquirere studeat, partim ex Græcis, Latinis, barbarorum historijs. Quas ego quidem legisse potui, referre studebo, ut appareat quomodo multa ethnica scripta conueniant, multa etiam aliena a sacrae historie sint ueritate, quam sane rem (nisi me fallat opinio) non iniucundam legenti fore arbitror, dum apud homines a ueritate alienos, ueritatem descriptam legerit, quæ & magnum aduersum incredulos robur fas-

Lactatius cris literis afferunt. Nam ut Lactantius aduersus falsam religionem libro primo est autor. Veritatis ipsa

his tanta uis est, ut nemo possit esse tam cæcus, qui nō
 videat in gerentem se oculis diuinam claritatem. ¶ In
 primis Strabo Cretensis in decimo septimo sua Gæo- Strabo
 graphiæ libro, Cum longa oratione de Iudæor̄ origi- ^{longa philosophi sora}
 ne multa disputauisset, talēq; apud Iudæos Moysen fu- ^{doctri}
 isse, quales apud Indos Gymnosophiste, apud Persas
 Magi, apud Assyrios Chaldæi, apud Romanos He-
 trurie fuerūt Haruspices. Tandem Hierosolymorum
 munitio petrosa est (inquit) & bene septa, & interius
 aquis abundans, exterius omnino sicca, fossam habe-
 bat in lapide excisam, sexaginta pedum profunditate,
 latitudine ducētor̄ & quīnquaginta. E lapide autem
 exciso educta erant templi menia. Timochares autē q; Timochas
 Antiochi res gestas conscripsit (ut est apud Eusebiū res
 Pamphili nono Euangelicæ præparationis libro) qua Eusebius
 draginta stadijs ambitum muror̄ Hierusalem cōtineat. Pamphili
 ri afferit, abruptis uallibus undequaque munitam. Vr̄ ^{ortu spadice formata} _{case} ^{case}
 hemq; ipsam, multis aquis adeo irrigari, ut horti quoq;
 multi extra urbem aquis inde fluentibus irrigētur, ab
 urbe autem ad quadraginta stadia magnam esse aqua-
 rum penuriam. Philo autem fontem fuisse maximū in Philo
 urbe afferit, qui hyemis tempore deficiebat, æstate ue-
 ro copiosissime defluebat. Aristeas autem cuius sœpe Aristeas.
 adducit autoritatē Hieronymus, in libro de interpre-
 tatione Iudaicæ legis, de aquis Hierosolymor̄ scribit,
 ut postea cum de templo dicetur uidebimus. C. etiam C. Plyniius
 Plyniius Notocomensis libro quinto historiæ natu-
 ralis breuissime Iudeam describens. In ea (inquit) ^{longe elegans, op.}
 fuere Hierosolyma, longe clarissima urbium orien- ^{autem, sed quippe}
 B iii

LIBER I.

Solyme tis. Hanc etiam urbem Solymas ut Athenas numero
Iosephus plurali Iosephus & pleriq; aliij appellatam dicunt, a So-
lymis quibusdam populis, iuxta Lyciam prouinciam
habitantibus, quos Homerus pugnacissimos fuisse di-
Belloro- cit, & a Bellorophote deuictos, in montibusq; habita-
phon. re. Ait enim inter cætera de Bellorophote loquens
Homerus. Hic Solymis iterum præstantibus intulit ar-
Cor. Taci. ma. Vnde & Cornelius Tacitus cum de Iudeor; ori-

gine opiniones referret ait. Alij clara Iudeor; initia
Solymos, carminibus celebratam Homeri gentem, co-
ditam urbem Hierosolymā nomini suo fecisse. Sic Iu-

Iuuenialis. uenalis in satyra. Credo pudicitiam, loquens de Iudea

Interpres (ait) legū Solymar; & magna Sacerdos. Si
Martialis militer & Martialis in septimo Epigrammatum, sed
quaē de Solymis (inquit) uenit perustis, id est combus-
stis Hierosolymis. Nam suo tempore euersa Hierusa-
lem fuit. Quia sub Domiciano Cæfare Vespasiani fi-
lio, & Titi fratre potissimum floruit. Praefatus aut̄ Cor-

Cor. Taci. nelius Tacitus de urbe eadem ait. Habet & Iudea op-

*Capit. de mto
polis*

pidum Hierosolyma gentis caput. Illuc immense opus
lentie templum, & post pauca. Urhem ardua situ, ope-
ra molesq; firmauerant, quis uel plana satis munire-
tur. Nam duos colles in immensum editos clauidebat
muri, per artem obliqui, aut introrsum sinuati, ut late-
ra oppugnantium ad ictus patesceret. Extrema rupis
abrupta, & turres ubi mons iuuisset in sexaginta pe-
des, inter deuexa in centenos uicenosq; attollebatur.
mira specie, ac peculi intuentibus pares. Alia intus me-
nia regie circumiecta, conspicuoq; fastigio turris An-
tiochensis, quæ uero regia uidebitur.

thonia, de qua ultimo lib. dicetur. Subdit idem autor. *Greenfall apud a Salomonem*
 Templū in modum arcis proprij muri labore & ope
 ra, ante alias ipse porticus quis templum ambiebatur
 egregium propugnaculum fons perennis aquæ, caua
 ti sub terra montes, & piscine. cisternæq; seruandis im
 bribus. Porro Hierosolyma ut autores nostri habent,
 & in priinis testatur Hieronymus, a Salomone qui au Hierony.
*ream eam reddidit appellata est (sicut a patre eius pri
 mū Hierusalem est dicta) ut non iniuria de ea Salomo*
 dicere potuit, quod moriens (ut est apud Suetonium) Suetonius
 Octavianus Cæsar dixisse fertur. Vrbem Romam se
 se reperiisse lateritiam, sed relinquere marmoream. Di
 cimus autem Hierosolyme arx, ut Solyme arx, Athes
 ne arx, quin & Hierosolyma oris. Sic & Hierosolyma
 me, numero singulari, apud probatissimos tamen aus
 tores Hierosolyma oris, legitur.

¶ De prima sub Salomone templi ædificatione, &
 uariæ in eam rem & admirabiles sæcularium scriptorum
 sententiæ.

¶ Capl'm Tertium.

N hac urbe regnante sanctissimo re
 ge David, multisq; ornatis victorijs ui
 ro, domitis insuper circumquaq; genti
 bus, singulare sua (qua deum colebat) pietate, cedrinas ædes sese habitare co
 syderans, ac domini arcam uilibus stare sub pellibus,
 templū domino deo ædificare destinauit. Verè p Nas
 than prophetam a domino exhibitus est. Quia ob multa
 qua gesserat bella, uir esset multo hostiū pollutus san
 B iiiij